

To: 5.1.2e 5.1.2e | 5.1.2e @odnhn.nl]
Cc: 5.1.2e 5.1.2e | 5.1.2e @odnhn.nl]
From: Hanneke Ellerman
Sent: Mon 2/24/2020 1:50:57 PM
Subject: FW: reactie op e-mail bericht 13 februari 2020 [XIN-DM004.FID38941]
Received: Mon 2/24/2020 1:51:04 PM

Beste 5.1.2e,

Bijgaand zoals besproken onze concept reactie op het standpunt van de stichting dat:

- ∇ 100 ha compensatiegebied niet haalbaar is in de Bloemendalerpolder en dat dat ook volgt uit alle stukken.
- ∇ Factor 3 niet haalbaar is gezien het road effect.

“Beste 5.1.2e en 5.1.2e,

Jammer dat het niet wordt gewaardeerd om het gesprek over de interpretatie van de ontheffingen en de uitspraak van de Raad van State in eerste instantie via de ecologen te laten verlopen. Reeds eerder is gebleken dat in een rechtstreeks gesprek tussen GEM en SFFB er geen oplossing is ontstaan. Nu de reactie door SFFB op een formele wijze wordt weergegeven kan de GEM niet anders dan ook op een formele manier te reageren. Dit doet helaas, zo vrees ik, geen goed aan de pogingen om de samenwerking te formaliseren maar is dan helaas het gevolg van een keuze die door de SFFB wordt gemaakt.

De stichting stelt dat door diverse omstandigheden de beoogde factor 3 van het compensatiegebied niet haalbaar is en dat dit ook al uit diverse stukken blijkt.

In de diverse stukken komt inderdaad de door de stichting geciteerde passage voor maar daarmee is bedoeld dat 100 ha in de oorspronkelijke bestaande uitgangssituatie, dus zonder aanpassingen in het bestaande agrarisch gebruik, niet haalbaar is. In het compensatieplan is vermeld dat het compensatiegebied (binnen de Bloemendalerpolder) bestaat uit: 45 ha kerngebied + 62 ha verbindingstrook = 107 ha totaal binnen de Bloemendalerpolder.

Het oorspronkelijke gebied is 300 ha, 200 ha wordt besteed aan woningbouw en de omlegging van de A1 en blijft er dus 100 ha over voor natuurcompensatie. Als de omvang van de populatie heikikker gelijk moet blijven, is een draagkracht nodig die driemaal zo hoog is. In de Nieuwe Keverdijkse Polder is de populatiedichtheid vijfmaal die van de oorspronkelijke Bloemendalerpolder. Door onder andere road-effect is een vijfmaal hoger draagvlak niet realistisch. Een gemiddeld driemaal zo hoge draagkracht is dat wel. Daarom worden diverse maatregelen genomen in inrichting en beheer om dat te realiseren.

Ter extra verzekering van deze compensatie is daarbovenop nog voorzien in een verbinding middels een robuuste faunapassage naar de ten noorden van de A1 gelegen gebieden. Aldus wordt een megapopulatie bereikt waarmee het voortbestaan van de populatie heikikkers en rugstreepvallen wordt verzekerd. Dat wordt ook bevestigd in de second opinion van bureau Endemica. Op basis van dit plan zijn de (totaal)ontheffing van 1 november 2017 en de ontheffing voor de natuurcompensatie verleend en dit vormt ook de basis voor de latere ontheffingen.

De totaal ontheffing is onherroepelijk na de door de stichting genoemde uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 mei 2019. In die uitspraak overweegt de Afdeling in r.o. 2.2:

"Voorts is bij de compensatiemaatregelen rekening gehouden met de ontsluitingsweg door uit te gaan van een draagkrachtverbetering voor de heikikker met een factor 3 in plaats van met een factor 5. De rechtbank

En verderop in r.o. 2.3:

aantal dieren. De rechtbank heeft in verband hiermee terecht de toelichting van het college van belang geacht dat optimalisatie van het compensatiegebied tot een verbeterde draagkracht ervan leidt. Dat de

En eveneens in r.o. 2.3:

op grond waarvan werkzaamheden hebben plaatsgevonden. Voorts heeft het college genoegzaam toegelicht dat de totale oppervlakte compensatiegebied meer dan 200 ha beslaat en dat dit voldoende is voor een duurzame populatie van de heikikker. Voorheen leefde de heikikker in 300 ha agrarisch gebied, terwijl het compensatiegebied niet agrarisch wordt gebruikt. Er bestaat verder geen grond voor het oordeel dat het compensatiegebied ondeugdelijk is en dat de Waterlandtak niet als verbindingzone kan dienen.

Anders dan de stichting stelt, staat in de uitspraak van de Afdeling niet dat er 109,7 ha compensatiegebied met factor 3 in de Bloemendalerpolder gerealiseerd zal worden. Dat gebeurt overigens wel. Zoals al eerder is toegelicht wordt uitgegaan van factor 3 omdat factor 5, zoals in de Nieuwe Keverdijksepolder, hier niet haalbaar is vanwege de verstoringen die nu eenmaal inherent zijn aan de locatie, waaronder het road-effect. Die verstoringen zijn aldus verdisconteerd in het bepalen van de maximaal haalbare factor. Daarbij is ook van belang dat ter extra verzekering van het behoud van de gunstige staat van instandhouding van, met name de heikikker en de rugstreeppad, ook is voorzien in een verbinding met de ten noorden van de A1 gelegen gebieden. De conclusie van de Afdeling was dan ook:

overeenstemming met de ontheffing te houden. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank terecht het standpunt van het college onderschreven dat de gunstige staat van instandhouding van de heikikker niet in gevaar komt. Gelet hierop heeft de rechtbank eveneens terecht het standpunt van het college onderschreven dat de gunstige staat van instandhouding van de rugstreeppad niet in gevaar komt. Zoals het college in zijn schriftelijke

In de aan de uitspraak van de Afdeling voorafgaande uitspraak van de rechtbank van 16 juli 2018 heeft de rechtbank daarover in r.o. 7.2.3 het volgende overwogen:

7.2.3. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder aldus voldoende gemotiveerd waarom het compensatiegebied beslaat. De tussen partijen gevoerde discussie over de precieze omvang van het gedeelte van het compensatiegebied dat in de Bloemendalerpolder ligt, laat de rechtbank buiten bespreking, nu het compensatiegebied niet enkel gebieden in de Bloemendalerpolder omvat, maar ook de gebieden ten noorden van de A1 en niet in geschil is dat deze gebieden tezamen een omvang hebben van ruim 200 ha. Hierbij is nog van belang dat tussen partijen niet langer in geschil is dat van dubbele compensatie geen sprake is omdat de oppervlakte van de Waterlandtak geen onderdeel uitmaakt van de berekende oppervlakte van het compensatiegebied.

De discussie over de omvang van het compensatiegebied is dus al gevoerd in de procedure over de totaalonthefing en is beslecht met de uitspraak van de Afdeling van 8 mei 2019. Die uitspraak van de Afdeling is onherroepelijk en daarmee staat vast dat de totale omvang van het compensatiegebied voldoende is om de gunstige staat van instandhouding van de heikikker en de rugstreeppad te verzekeren. Dat moet ook het uitgangspunt zijn voor het verdere overleg om tot een vaststellingsovereenkomst te komen.

Ook de vraag of factor 3 in het compensatiegebied haalbaar is, staat niet meer ter discussie. Dat is toegelicht in de aanvraag voor de totaalonthefing en door gedeputeerde staten overgenomen en door de Afdeling als uitgangspunt aanvaard zoals blijkt uit de hiervoor geciteerde onderdelen uit de uitspraak van de Afdeling.

Overigens merkt de stichting terecht op dat in de tekst van W+B wordt gesproken over 300 ha compensatiegebied. ~~Dat is echter een vergissing.~~ Hiermee wordt echter bedoeld de hectareboekhouding wat gelijk staat aan 100 hectare (oorspronkelijk) x factor 3. Zoals hiervoor al is vermeld bedraagt het totale compensatiegebied (ruim) 200 ha. Dat is al (ruim) 100 ha meer dan is vereist voor een levensvatbare populatie heikikkers.

Van goochelen met cijfers is geen sprake. GEM heeft van meet af aan het uitgangspunt gehanteerd dat bij aanvang van het project (de startsituatie) sprake was van 300 ha leefgebied, dat er 200 ha verdwijnt als gevolg van de woningbouw en dat de resterende 100 ha zonder dat er aan die 100 ha maatregelen worden getroffen, niet toereikend zou zijn voor de populatie heikikkers en rugstreeppadden. Door optimalisatie van die 100 ha is dat gebied wel geschikt en door daar bovenop nog eens extra voorzieningen te treffen in de vorm van de verbinding naar de ten noorden van de A1 gelegen gebieden wordt de gunstige staat van instandhouding nog eens extra geborgd. De Afdeling heeft dat uitgangspunt gesanctioneerd en daarvan moet dus ook bij het maken van de vaststellingsovereenkomst worden uitgegaan. De onderhandelingen over de vaststellingsovereenkomst zijn niet bedoeld om onherroepelijke uitspraken nog eens ter discussie te stellen of dunnetjes over te doen maar om met elkaar afspraken te maken over de praktische uitwerking daarvan.

Graag plan ik een afspraak in om deze nadere uitwerking verder te bespreken zodat we de vaststellingsovereenkomst kunnen afronden. “

Met vriendelijke groet,

Hanneke Ellerman

Advocaat (Attorney-at-law) | Partner

Six Advocaten | IJdok 25 | 1013 MM Amsterdam

T: 5.1.2e (direct) | M: 5.1.2e

E: 5.1.2e @sixlegal.nl | W: www.sixlegal.nl

Onze [disclaimer](#) is van toepassing op alle uitgaande e-mailberichten.

Our [disclaimer](#) applies to all outgoing e-mail messages.

Van: 5.1.2e 5.1.2e <5.1.2e

Verzonden: woensdag 19 februari 2020 16:23

Aan: Hanneke Ellerman <5.1.2e @sixlegal.nl>; Wouter Post <5.1.2e @sixlegal.nl>; 5.1.2e 5.1.2e
<5.1.2e @witteveenbos.com>; 5.1.2e 5.1.2e <5.1.2e @bpd.nl>

Onderwerp: FW: reactie op e-mail bericht 13 februari 2020

Ter informatie de reactie van de stichting. Helaas lopen de standpunten steeds verder uit elkaar.

Het lijkt mij goed om de discussie vooral te beperken tot een ecologisch / juridisch verhaal over de uitleg van de uitspraak van de Raad van State over het compensatiegebied. Men verzoekt ons aan te geven dat we bereid zijn om woonvelden aan te passen ten gunste van het oppervlak van het compensatie gebied. Dit gaat niet lukken...

5.1.2e, zou jij dit samen met 5.1.2e 5.1.2e willen beoordelen en een reactie willen voorbereiden?

Groet,

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e

buiten verzoek 5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e

buiten verzoek

5.1.2e

buiten verzoek

5.1.2e

5.1.2e

buiten verzoek

5.1.2e

5.1.2e

buiten verzoek

5.1.2e